

Arrest

nr. 323 369 van 14 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 november 2024.

Gelet op de beschikking van 17 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2025, dag waarop de zaak uitgesteld wordt naar de zitting van 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 24 mei 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 werd Noord-Macedonië opnieuw aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoekster uit Noord-Macedonië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoekster toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekster echter geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekster verklaart problemen te hebben gekend met haar schoonfamilie in Noord-Macedonië. Eveneens haalt zij problemen aan die haar echtgenoot zou gekend hebben met zijn neef waardoor hij het land heeft moeten verlaten om naar België te komen waarna verzoekster zelf ook het land verliet om haar echtgenoot alhier te vervoegen. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat het dossier van verzoeksters echtgenoot gekend is onder het rolnummer 319 765.

3. Wat betreft de problemen van haar echtgenoot, waarop verzoekster thans haar vluchtmotieven grotendeels baseert, wordt door de commissaris-generaal in het kader van zijn beschermingsverzoek op goede gronden geoordeeld dat aan de door hem aangehaalde problemen met zijn neef weinig geloof kan worden gehecht gelet op zijn tegenstrijdige en incoherente verklaringen die hij hieromtrent aflegde. Bovendien oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeksters echtgenoot niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de aangehaalde familiale problemen met zijn ouders geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

4. Waar verzoekster in het verzoekschrift haar vrees aanvoert ten aanzien van haar echtgenoot en haar schoonfamilie en benadrukt dat ze gewelddadig tegen haar zijn geweest in Noord-Macedonië verwijst de Raad naar de bestreden beslissing waarin op goede gronden werd vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met haar echtgenote en/of schoonfamilie – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Haar verklaring hiervoor dat zij niet door de politie zou geholpen worden is echter een louter hypothetische stelling en kan haar nalaten geenszins verschoenen aangezien verzoekster nooit geprobeerd heeft de kwestie bij de Noord-Macedonische autoriteiten aan te karten (NPO, p. 9). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

In de bestreden beslissing wordt niet ontkend dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is, doch blijkt uit de beschikbare informatie dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om dit fenomeen te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (de Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen. Tot slot merkt de commissaris-generaal nog op dat specifiek voor Kumanovo, waar verzoekster van afkomstig is, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier dat slachtoffers van huiselijk geweld zich er in het centrum voor sociale zaken kunnen melden, waar zij onmiddellijk beschermingsmaatregelen krijgen zoals psychosociale hulpverlening, adviesverstrekking en onderdak in een centrum voor slachtoffers. Met toestemming van het slachtoffer wordt binnen de 24 uur aan de rechtbank beschermingsmaatregelen zoals contactverboden aangevraagd. Slachtoffers krijgen er naast beschermende maatregelen ook economische ondersteuning door hen te laten opnemen in het sociale zekerheidsstelsel en hen te activeren op de arbeidsmarkt. Uit het administratief dossier blijkt echter niet dat

verzoekster voor de aangehaalde problemen van huiselijk geweld bijstand zou hebben gezocht bij deze instantie.

Uit niets blijkt derhalve en verzoekster maakt niet in concreto aannemelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekster toont derhalve niet aan dat het haar met betrekking tot de door haar ingeroepen problematiek aan nationale bescherming ontbreekt.

5. Wat betreft verzoeksters betoog in het verzoekschrift dat haar echtgenoot gewelddadig was in België dient opgemerkt dat verzoekster hieromtrent geen enkel begin van bewijs bijbrengt. Verzoekster verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij zich in België weinig ondersteunt voelt door haar echtgenoot, hij hielp haar weinig en dat inden hij zijn gedrag niet zou veranderen verzoekster van hem ging scheiden (NPO, p. 3 en p. 10). Over gewelddadig optreden van haar echtgenoot in België, zoals zij thans in het verzoekschrift voorhoudt, heeft verzoekster aldus tijdens het persoonlijk onderhoud met geen woord gerept. Integendeel zij verklaarde immers dat haar echtgenoot haar nooit meer aangeraakt heeft sinds zij vertrokken zijn uit hun thuisland: “wij zijn hier nu drie jaren en hij heeft mij nooit meer een klap gegeven” (NPO, p. 8). Verzoeksters betoog in het verzoekschrift blijft derhalve een blote bewering die bovendien lijnrecht ingaat tegen haar eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

6. Bijgevolg blijkt evenmin dat verzoekster redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië.

7. Gelet op het voorgaande, lijkt het erop dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 9 januari 2025 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. VzP vraagt uitstel en legt een doktersattest neer dat ze zich momenteel niet kan verplaatsen. Het gaat om een combinatie van lichamelijke en psychologische problemen ten gevolge van mishandelingen door haar echtgenoot, de volgende zaak op de rol RvV 319 765. Ze wil graag haar problemen hier komen uitleggen waarom ze niet terug kan naar Noord-Macedonië.

De zaak wordt tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 23 jan. '25."

Het proces-verbaal van de terechtzitting van 23 januari 2025 vermeldt:

"Tolk 1613 legt de eed af en tolkt Albanees

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP dankt voor het bekomen uitstel zodat zij haar ex-echtgenoot niet moest ontmoeten hier op vorige zitting bij de Raad. Ze heeft intussen niet stil gezeten en in haar aanvullende nota brengt ze het bewijs bij van de aanvang van de echtscheidingsprocedure, ze heeft ook klacht neergelegd bij de politie voor psychisch en fysiek geweld door haar echtgenoot, ze wordt deze namiddag door de politie gehoord dienaangaande. Op 30 jan. 2025 heeft ze een afspraak bij een psycholoog en ze wijst tevens op een attest van Dr. L. aangaande haar medische toestand, waarbij sprake van angst en chronische vermoeidheid, ze weegt ook nog maar 40 kg.

Ze stelt dat uit zeer recente info (gevoegd bij haar aanvullende nota) blijkt dat er geen effectieve bescherming is in haar herkomstland voor alleenstaande vrouwen, slachtoffer van partnergeweld, met kinderen, wel worden er officieel terug plannen gemaakt om hieraan te remediëren maar de situatie kan niet zolang wachten: 8 jaar wordt in de plannen vooropgesteld, nodig om dit te realiseren. Door het verschillende verhuizen van centra is er een probleem van continuïteit in de hulp, ze zal zich zeker niet staande kunnen houden en ze vraagt dit nieuwe aspect te laten onderzoeken door de CGVS.

Ze is nog steeds bang van haar echtgenoot, die ook geweld gebruikte tegen de kinderen. Naar haar thuisland kan ze niet terug want daar wordt ze vermoord en worden er haar kinderen afgepakt. Haar echtgenoot beschrijft ze als een psychopaat, zo nam hij gisteren haar gsm af en was er ruzie."

5. Verzoekster brengt, met voormelde argumentatie ter zitting en de bij aanvullende nota aangereikte opmerkingen en elementen waarnaar zij verwijst, geen concrete argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 13 november 2024.

Waar in de aanvullende nota (van advocaat R.) wordt opgeworpen dat *"Gelet op het geheel van de elementen van het dossier, bestaat er dus een reëel risico voor de fysieke integriteit van verzoekster in geval van terugkeer naar Afghanistan, gelet op artikel 1 A van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 of 48/4 van de wet van 15 december 1980"*, wordt aangenomen dat hiermee Noord-Macedonië, het land van nationaliteit van verzoekster vermoedelijk wordt bedoeld. Het betreft hoogstwaarschijnlijk een knip- en plakwerkvergissing.

Hoe dan ook komt het verzoekster *in casu* toe om een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van diezelfde wet bij terugkeer naar Noord-Macedonië aan te tonen. De bewijslast rust op verzoekster (RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498), zoals eerder in de beschikking al werd aangegeven (in punt 1). Verzoekster blijft evenwel in gebreke dergelijk bewijs te leveren.

Verzoekster toont immers geen nood aan internationale bescherming aan. Dit werd al eerder in de beschikking vastgesteld en geoordeeld en verzoekster brengt (na datum van het versturen van de beschikking) geen concrete elementen of argumenten bij die anders doen oordelen.

Uit de bij aanvullende nota bijgebrachte stukken en argumentatie ter zitting blijkt dat verzoekster in België bij de politie aangifte heeft gedaan van geweld vanwege haar echtgenoot J. S. tegen haar persoon en dat zij hier in België concrete stappen heeft ondernomen om van haar echtgenoot te scheiden.

Waar in het proces-verbaal van de politie van 22 januari 2025 staat te lezen dat verzoekster ten aanzien van de politie heeft verklaard dat zij zich actueel niet meer in gevaar voelt (*"Je ne me sens pas en danger actuellement"*) en dat haar man nooit gewelddadig is geweest tegen de kinderen (*"Il n' a cependant jamais été violent avec les enfants"*), verklaart zij een dag later op de zitting van de Raad daarentegen dat zij nog steeds bang is van haar echtgenoot en dat die ook geweld gebruikte tegen de kinderen.

Daargelaten voormelde discrepanties tussen het pv van de politie van 22 januari 2025 en verzoeksters verklaringen ter zitting de dag nadien, staat het hier niet ter discussie dat verzoekster in België bij de politie aangifte heeft gedaan van daden van geweld vanwege haar echtgenoot tegen haar persoon en dat zij in België stappen zet om van haar echtgenoot te scheiden.

Echter, dit houdt evenwel geen verband met en wijzigt niets aan de beschermingsmogelijkheden die in het kader van (huiselijk) geweld in verzoeksters land van herkomst Noord-Macedonië ter beschikking staan en verzoeksters totale nalaten om hierop beroep te doen. Zoals in de beschikking wordt vastgesteld, in punt 4,

toont verzoekster niet aan dat het haar met betrekking tot de problemen met haar echtgenoot, en/of diens familie, aan nationale bescherming ontbreekt in Noord-Macedonië.

Verzoekster slaagt er niet in aan die vaststelling afbreuk te doen. In weerwil van wat zij ter zitting op algemene wijze voorhoudt, kan uit het niet gedateerde en beknopte internetartikel gevoegd aan de aanvullende nota inzake geweld tegen vrouwen in Noord-Macedonië geenszins blijken of worden afgeleid dat er in Noord-Macedonië geen effectieve bescherming voorhanden is voor alleenstaande vrouwen die slachtoffer zijn van partnergeweld. Verzoekster leest dit hierin op selectieve wijze, doch kan in haar zienswijze en analyse niet worden gevolgd.

Dat door verzoekster neergelegde, erg beknopte internetartikel -waarin o.a. staat te lezen dat ondanks een verbetering van het wettelijk kader in Noord-Macedonië inzake geweld tegen vrouwen, de uitvoering ervan ernstig wordt beperkt door een gebrek aan financiering-, is niet van aard afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de eerder in de beschikking gemaakte analyse over nationale bescherming in Noord-Macedonië en te dezen in het bijzonder bij huiselijk geweld. De Raad betwist niet dat er nog ruimte voor verbetering is en dat de effectiviteit van de reeds genomen maatregelen een pijnpunt blijft, doch uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Noord-Macedonië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval.

Gelet op hetgeen voorafgaat en de objectieve, zeer uitgebreide en gedetailleerde landeninformatie vervat in het dossier, kan er wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de autoriteiten in Noord-Macedonië aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De Raad merkt nog op dat Noord-Macedonië nogmaals werd opgenomen op de actuele lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is (bijgevolg) aan verzoekster om aannemelijk te maken dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de overheid in Noord-Macedonië voor bescherming. Zij moet dan ook aantonen dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Noord-Macedonische overheden wendt om bescherming te vragen.

Verzoekster blijft hiertoe evenwel in gebreke. Zij betwist ter zitting niet dat, zoals in de beschikking van 13 november 2024 in navolging van de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zij in Noord-Macedonië voor de problemen met haar gewelddadige man en schoonfamilie nooit beroep heeft gedaan op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Zij kaartte haar problemen nooit aan en diende hiervoor nooit klacht in, noch zocht zij hulp, advies of ondersteuning bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Ze zocht evenmin toevlucht bij vluchthuizen voor vrouwen in nood of, specifiek voor haar regio van herkomst Kumanovo, het centrum voor sociale zaken. In

zoverre verzoekster op algemene wijze voorhoudt in Noord-Macedonië niet op effectieve bescherming te kunnen rekenen, betreft dit aldus niets meer dan een blote bewering die niet op eigen ervaringen is gebaseerd, laat staan op eigen persoonlijke, effectieve pogingen tot het verkrijgen van dergelijke bescherming. Verzoekster kan derhalve niet worden gevolgd in haar betoog en weet allerminst te overtuigen wat betreft een voorgehouden gebrek aan nationale bescherming.

Zoals in de beschikking reeds werd opgemerkt, bestaat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bescherming te verkrijgen tegen zijn belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

De Raad beklemtoont dat verzoekster op generlei wijze aantoont dat zij de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden, zoals die afdoende blijken uit de objectieve landeninformatie in het dossier, (afdoende) heeft benut, laat staan heeft uitgeput. Internationale bescherming kan evenwel slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekster, die ter zitting niet ontkent of betwist dat zij in Noord-Macedonië nooit beroep heeft gedaan op de nationale autoriteiten voor haar verklaarde problemen, en (minstens) geenszins het tegendeel aantoont, toont aldus niet aan dat het haar in Noord-Macedonië aan nationale bescherming ontbreekt.

Bijgevolg toont verzoekster, gelet op het voorgaande, niet aan dat het haar in Noord-Macedonië voor de verklaarde problemen van (huiselijk) geweld vanwege haar man, en diens familie, aan nationale bescherming ontbreekt.

De opmerking ter zitting dat verzoekster niet terug kan naar haar thuisland aangezien ze daar vermoord zal worden en haar kinderen er zullen worden afgepakt, betreft niets meer dan blote beweringen, waarmee zij hoe dan ook niet aantoont dat zij in geval van eventuele problemen in de toekomst bij terugkeer naar Noord-Macedonië geen toegang heeft tot en geen beroep kan doen op hulp en/of bescherming vanwege haar nationale autoriteiten.

Wat betreft verzoeksters gezondheidssituatie, haar psychologische problemen en vermoeidheid, die zij ter zitting duidt en die zij met Belgische documenten staaft, wordt opgemerkt dat verzoekster hiermee geen nood aan internationale bescherming aantoont. Verzoekster licht niet in het minst toe en toont op generlei wijze aan hoe uit Belgische documenten inzake haar psychologische opvolging en medische consultaties hier in België blijkt dat zij in haar land van herkomst Noord-Macedonië vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vreest of bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het is aan verzoekster om dergelijke vrees of zo'n risico *in concreto* aan te tonen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft, gelet o.a. inzonderheid op de vaststelling dat zij haar gezondheidssituatie zelf(s) niet in het minst op (haar situatie in of bij terugkeer naar) Noord-Macedonië betreft.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg geeft verzoekster geen substantiële redenen op om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
M. DENYS,	griffier
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS